

VIENYBĖS SPAUDOS B-VĖS
TURTAS DIDŽIA. AR TUR
GĖRA? JEI NE — ĮSIGYK!

Vienas šėras —
dešimts dolarių.

VIENYBĖ

JEI NORI GAUT DOVANOMS
KNYGŲ VERTES \$1.00 —
PRIKALBINK „VIENYBĖI“
SKAITYTOJĄ.

Prenumerata \$3.50 metams

NO. 40.

Kaina 5 centai.

BROOKLYN, N. Y., BIRŽELIO (JUNE) 3 D., 1921 M.

Price 5 cents.

METAI XXXV.

(Telephone 2427 Greenpoint)

Entered As Second Class Matter October 23, 1907, At The Post Office at Brooklyn, N. Y. Under the Act of March 3rd, 1879.

(Telephone 2427 Greenpoint)

Published and distributed under Permit (No. 641) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Brooklyn, N. Y. By Order of the President, A. S. Burleigh, Postmaster General.

Prezidentas Pasizadejo Lietuviam Pasidarbuoti

Lietuviai įteikė milijoną parašų pačiam Prezi- dentui Hardingui

Baltiko valstybių ministrai Rygon susivažiuoja tartis apie savo rengiamąją santarvę

WASHINGTON, D. C. — Lietuviai susivažiavimo išrinktoji delegacija turėjo pasimatymą su Prezidentu Hardingui ir Valst. Sekr. Hughes Baltajame Name. Lietuviai Delegacijos varde kalbėjo Dr. Enochas G. Klimas iš Philadelphia, Pa. ir išdėstė Amerikos Lietuviai piliečių reikalavimus, kad Lietuvos nepriegulmybė būtų pripažinta. Delegacijos kalbą, raštu sustatytą, priėmė Prezidentas Hardingas ir atsakydamas pareiškė maždaug šiek tiek: „Man labai malonu Lietuviai Delegaciją matyti. Ačiū už pasitikėjimą manimi ir užtikrinu, kad aš visomis savo pajėgomis rūpinsiuos šituo klausimu, kuris, beje, jau yra dabar svarstomas Suv. Valst. Kongreso Užsienų Komisijos.“

Pirmo viso ko, už Lietuvius (taipgi ir už kitas Baltiko valstybes: Latviją ir Estoniją) kalbėjo New Yorko kongresmanas Walter Chandler, kuris karštoje kalboje ir nuosakiais davaisiais prirodinėjo, kad dabar parėjo valanda Baltiko valstybes Amerikai pripažinti.

Lietuvių Delegacijon įnejo sekanti veikėjai: Dr. E. G. Klimas iš Philadelphia, Kun. J. J. Jakaitis iš Worcester, J. J. Herzmanavičius ir J. J. Eliušius iš Chicago, J. Skritulskis iš New Britain, ir A. Ivaskavičius iš Bostono. Taipgi dalyvavo Teisėjas A. Lavy iš New Yorko, kuris Valst. Sekr. Hughes užklausus: „Kaip atsineša žydai į Lietuvos klausimą?“, atsakė: „Milijonas žydų Lietuva suinteresuotų šaukte šaukia, kad Lietuva tapų pripažinta.“

Tuom pat sykiu su didelėmis iškilėmis tapo Baltajan Naman intekta peticija su milijonu parašų už Lietuvos nepriklausomybę. Parašų buvo viso labo aptaisyta į knygas 138 tomai, kuriuos Lietuviai Susivažiavimo delegatai ir delegatės ėmė po vieną knygą ir dailioje procesijoje įnešė Prezidento kancelarijon. Visa šita procesija tapo nuimta ant paveikslų.

Potam įvyko pasimatymai įvairių valstybių Lietuviai veikėjų su jų valstybių senatoriais ir kongresmanais, su tikslu juos įprašyti, kad jie užstotų Lietuvos nepriegulmybės klausimą, kuomet šitas klausimas pareis į abiejų Kongreso rūmų dienotvarkę. Suzinota, jogei šitie pasimatymai labai vaisingi buvo.

Apskritai Gegužės 31 diena buvo Lietuviams Washingtonė labai įspūdinga ir daug vilčių teikianti.

PARIS. — Geg. 30, Associated Press žiniomis, pranešta, jogei greitu laiku, būtent Berželyj, susivažiuoja Rygon užsienų ministrai nuo Lietuvos, Latvijos ir Estonijos. Diplomatu srityje Paryžiuje yra supratimas, jogei ši konferencija tarsis apie sudarymą Baltiko valstybių sątarvės arba liigos. Šis sumanymas buvo išėjęs iš Finlandijos, tačiau dabar ji nedalyvausianti. Vienok esą jaučiama, kad tam projektui pritarisanti netik Finlandija, bet ir Lenkija.

KOLONIJOS TARIASI SU ANGLIJA

London. Čia atvažiuoja visų Anglijos kolonijų premjerai ir Indijos vice-karaliai, kad aptarti reikalus, kurie paliečia visą anglų imperiją. Tokis mitingas yra laikomas labai svarbiu. Bus aptarta apskrita Imperijos politika, atnaujinimas sutarties su Japonija, ir laivyno didinimas.

VOKIEČIAI TURI ČIA 35 MILIJONUS

New York. Keturiuose New Yorko bankose guli 35 milijonai dolarių, kurie priklauso Vokiečiams ir eis atmokėti alijantams karės atlyginimo skolų. Bet kadangi alijantai iki ašų skolingi Amerikai, tai tie dolariai vargiai tematys alijantų rankas.

KAPELISTAI PLEČIASI SIBIRE

Tokio. Nauja monarchistų valdžia su japonų pagalba užėmė du miestus Spask ir Grodkovo. Valdžios galva yra tulas Merkudovas. Jis įvedė cenzūrą ir paleido buvusį seimą, nes ten per daug būta komunistų. Rinkimai į naują seimą bus 1 d. liepos. Komisarai išbėgiojo. Senoji milicija paleista ir suorganizuota nauja, kurią japonai pripažino, kuomet ji prišiekė, kad klausys naujo Prezidento, tai yra Merkudovo.

ŽYDŲ BANKAS PALESTINOJE

London. Zionistai baigia tartis su žydų Joint Distribution komitetu apie įsteigimą banko Jeruzalyje, kuris teiks paskolas ant morkiečių.

POPIERAUNIŲ STREIKAS TEBEINĄS

Albany, N. Y. Čia susirinko atstovai 40 tūkstančių streikuojančių popieraunių darbininkų, kad atsiekus susitarimo su darb daviais. Streikas, kaip žinoma, prasidėjo 1 ir 11 dd. gegužės, kuomet darbininkai atmetė savininkų pasiūlytą 30. nuosimčiais mažesnę algą ir 9 valandų dieną. Darbininkai iš savo pusės reikalavo pakelti algas ant 10 nuos. ir tęsti 8 val. darbo dieną. Wisconsinie darbininkai net atakavo vieną dirbtuvę kuri ėjo su pagalba skebų. Tulas Talačka nuvežtas ligonbutin supjaustytas skustuviu.

VOKIEČIAI TEISIA KALTININKUS

Leipsic. Pagal Versalės sutartį alijantai turėjo paimti teisti daugelį Vokiečių, karės kaltininkų, bet vėliau tas pasirodė nepraktiška ir buvo palikta patiems vokiečiams išpildyti tų sutarties punktą. Teisimas atsiūnė Leipcige ir jau du vokiečių nuteista už žiaurų apsiėjimą su karės imtiniais. Juok buvo, kuomet vienas vokiečių teisėjas užsipuolė ant apkaltintojo: sako, sū, akademijai išėjęs ir taip žiauriai elgiesi su žmonėmis!

Dabar teisiamas trečias, paprastas kareivis, už mušimą alijantų neleisvių.

BARCELONOS KONFERENCIJA

Kaunas. — Neseniai Spanijos mieste, Barcelona, įvyko Tautų Sąjungos suaukta susisiekimo reikalų konferencija. Joje dalyvavo nuo Lietuvos Respublikos atstovas Sidzikauskas. Dabar iš to atstovo raporto paaiški, kad Lietuvai, Latvijai ir Estams iškovota juridinės teisės, nes ant visų sutarčių yra ir jų prezidentų vardai kartu su valdovais kitų didžiųjų valstybių. Nemunas ištrauktas iš internacionalizacijos kurią jam atmetė Versalės sutartis. Dabar ta upė bus vokiečių ir lietuvių. Spanų karalius buvo priėmęs Sidzikauską ir turėjo su juo malonų pasikalbėjimą. Karalienė esą manė, kad Lietuviai kalba panaši į rusų.

PLAISIMAI UŽMUŠA 4 ASMENIS

Aberdeen, Md. Čia buvo pradėta valdžios bandymai su nauja plašimo medžiaga, kuri turėjo būti metoma iš eroplanų. Bet eroplanui bėgant augstyn viena iš bombų, sverianti 50 svarų ir pilna TNT paŕako, nutrūko ir plyšo, užmušdama ant vietos keturius kareivius, ir sužeisdamą 12. Valdžia pradėjo du tyrinėjimus.

VOKIEČIAI BOIKOTUOJA FRANCUS

Paris. Jau keletas franų biznierių pradeda skysties, kad vokiečių boikotas pradeda tuštinti jų kišėnėles. Mat, vokiečiai varo stiprią propagandą nepirkti franciškų prekių užtai, kad francai turi užėmę Vokietijos dalis ir yra vokiečių priešai. Boikotas jau turi pasekmių ir francai nežino, ką daryti.

STEBETINAS GAISRAS ANT LAIVO

New York. Nelabai senai užsidedė vienas laivas, kuris turėjo būti paskandintas. Dabar gūnis splankė ir laivą George Washington, ant kurio Prezidentas Wilsonas važiuavo taikos daryti. Spėjama, kad streikuojanti jūrininkai turi nagus prikišę prie tų gaisrų, bet nutverta nebuvo. Gaisras užgestintas. Padaryta 50 tūkstančių dolarių biėdies.

PHILADELPHIEČIŲ ATYDAI

Philadelphia. Kurie iš šio miesto žmonių nori pelyniti greitai laiku dešimtį tūkstančių dolarių gali juos gauti. Mat, tulas Bok paskyrė \$10,000, kurie bus išmokami kasmet tam vyruir ar moterei, kuri padarys naudingiausią darbą Philadelphia miestui per metus.

IR VĖL!

Ir vėl pradėdame skelbti vardus didelio būrio linksmy žmonių Lietuvoje, kuriems jų gimines iš Amerikos prisūtė pinigines pašalpas per „Vienybės“ Agentūrą. Jau milijonai auksinų tapo nušiušta Lietuvon pašalpai per „Vienybę“ saugiai, greitai ir aš skatikėlis

Marijona Sadauskaitė, Naujasodė.
Karolina Igunas, Mikšiskė.
Matas Jocius, Naujaklebiškės.
Petras Vilkinas, Pasodinkai.
Pranas P. Juska, Sakiai.
Ant. P. Juska, Pranciai.
Vincas Valčekas, Romanova.
Ona Budraitienė, Gailiškų dvaras.
Ludvikas Butis, Kapodai.
Kazimieras Mikailionis, 1ma Artillerijos Brig.
Morta Abrickūnaitė, Mankūnėliai.
Pranas Acevicius, Pikelioniai.
Elena Kaledžiūtė, Mariampolė.
Anastazija Zobernis, Palanga.
Apolonija Gabrieliūnaitė, Leporiai.
Pranas Lingis, 4-tas Pėst. Pulkas.
Justinas Maldzis, Sadeliskiai.
Franciškus Jukna, 3 Pulko Kulkosvaidininkų kuopa.
Vincas Gudas, Altoniškiai.
Ona Bajoraitė, Čodasai.
Agota Jukšaitienė, Kaunas.
Marijona Jekunaitė, Žemėliai.
Marijona Paulavičė, Beinariškiai.
Antanas Klepatauskas, Leliškiai.
Ona Malinauskaitė, Smalinčiai.
Jonas Masilionis, Paučio dvaras.
Stan. Mikusevičius, Gėbiškiai.
Juozas Černiauskas, Karūžiai.

Norėdamas pralinksminti savo gimines ir suteikti jiems pašalpas, kreipkis į „Vienybės“ Bendrovę, kur patarnavimas teisingas greitas, ir atsakantis. Klausk kurso ir rašyk:

LITHUANIAN VIENYBE PUBL. CO.
193 GRAND STREET
BROOKLYN, N. Y.

Lietuvių Susivažiavimas padarė duag labai svarbių nutarimų

Apie širvintus lenkai pradėjo neitralų ruožtą pulti

WASHINGTONAS. — Lietuviai Tautos Susivažiavimas, savo susivažiavime nuo Geg. 30 ir 31 dd. 1921, po prezidiumo: St. Gegužio, pirmosidžio ir F. J. Bagociaus, sekretoriaus, keturiais posėdžiais padarė labai svarbių nutarimų, kurių tarpe trumpai galima šiuos išvardyti: 1) Užgirta ir atsteojama padėka išaukšta Lietuvos Misiškai ir Lietuvos Atstovai, Jonai Viciui už jo nuosaisių darbuot Lietuvos Paskolos kėlime ir politikos darbuotę; 2) Pasiūsta pasveikinti Lietuvos St. Seimui ir Lietuviai Delegacijai Briuseliuje; 3) Nutarta, kad paskola ir ateityje būtų vedama valstybiniais, o ne srioviniiais pagrindais; 4) Išnešta rezolucija remianti Lietuviai Piliečių Sąjungą; 5) Rezolucija reikalaujanti Suv. Valst., kad įsteigtų Amerikos konsulą Lietuvoje; 6) Išrinkta Lietuvos Paskolos vedimui Lietuvos Paskolos Komitetas iš šių: Jonas Grinius iš Philadelphia, Jonas Viskontas iš Chicago, Jonas Tarela iš Waterburio, F. J. Bagocius iš Bostono, A. B. Strimaitis iš New Yorko.

Susivažiavimo vardas: „Amerikos Lietuviai Susivažiavimas.“

LENKŲ KAREIVIAI NEUTRALŲ ZONŲ

Gegužės 27 dieną gautas yra toksis kablegramas iš Kauno nuo Vakarų Departamento direktoriaus B. Baluėio: „Dvidešimts penktą gegužės dieną pastebėta neutralų zonų apie trisdešimts lenkų raitelių, besirenkančių apie širvintus. Penkiolika parsiėdžiusių žandarų deleguota suėmimui širvintų milicijos kontroles komisijos pastatytos, taipgi kunigo ir kitų žymėnių. Milicija ir kunigas prasišalino. Pastebima infiltracija šio rajono perisėdžiusiais kareiviais. — BALUTIS.“

Kitame kablegrame pranešama, jog gegužės 22 dieną išvažiavęs Amerikon gerb. Vold. Carneckis.

28-V-21.

Lietuvės Inform. Biuras,
1925 F Str., Washington, D. C.

KĄ LENKAI DABAR DARYS?

Berlin. Daugelis vokiečių spekuliuoja, ką dabar anglai darys su lenkais Silezijoje? Kaip žinoma apie subatą anglų bus tenai apie šėsi tūkstančiai. Jei jie pradės eiti ant banditų lenkų, kurie paminė alijantų autoritetą po kojomis, tai ir lenkai prieisins, ir jei prieisins, ką anglai darys? Pradės formuolę karp, ar pasitrauks kai francai. Vokiečiams tie klausimai ēda širdį ir yra žmonių, kurie mano, kad anglai gerai uždrož lenkams, jei tie spirsis. Už lenkus stos francai ir tokiu būdu gali kilti alijantų tarpe peštynes. O vokiečiai Dievo senai prašo, kad francai susipyktų su anglais.

FRANCŲ SENATAS UŽ BRIANDĄ

Paris. 269 balais prieš 8 Francijos Senatas pritarė Briando politikai ir pareiškė jam pasitikėjimą.

AIRIAI SUPLAISINA VIESKELĮ

Dublin. Airiai pakasė miną po keliu, kuriuo vieno anglų pulko kareiviai eidavo mokintis šaudyti. Mina plyšo kareiviams einant per tą vietą ir pasekmėjo šėsi kareiviai negyvi, o 12 sužeista. Airiai pasislėpę apšaudė sumišusius kareivius, bet buvo vėliau nuvyti. Besišau-

dant vienas kunigas važiuodamas mišų laikyti papuolė ugnin ir tapo pažeistas kojon.

NUIMA NUO SPAUDOS VARŽĄ

Washington. Kaip buvo laukta, Pasto Viršininkas vėl atidavė socialistų dienraščiui „The Call“ ir „Leader“ antros klesos teises. Kai „Liberator“ tai valdžia gražino 11 tūkstančių dolarių, kuriuos tas laikraštis turėjo išieisti, kuomet jam neteisėtai Wilsono administracija atėmė antros klesos siuntinėjimo teises. Ar bus gražinta ir kitiems laikraščiams nuo toliau, nežinia.

TAUTŲ SĄJUNGA MAINYS GOSTAPILĮ

Geneva. Tautų Sąjungos delegatai nepatėkinti dabartinė sostapilė, kur jiems nėra ganėnigai tinkamų namų. Franciai siūlo savo Versalę, o belgai Briuselį.

AR PIRKOTE „VIENYBĖS“

DIENRAŠČIO B-VĖS SERĄ?

Jei ne, Tai Kodėl ne?

SERAS — \$10.00

Įsteigtas 1886 m.	Established 1886.
VIENYBĖ	VIENYBĖ
DU KART SAVAITINIS	LITHUANIAN SEMI-WEEKLY
Utarininkais ir Pėtytiomis	Published Tuesdays and Fridays
at Brooklyn, N. Y.	at Brooklyn, N. Y.
METINĖ PRENUMERATA:	SUBSCRIPTION RATES:
Suvenytose Valstijose \$3.50	In United States\$3.50
Kanadoje 4.00	Canada 4.00
Lietuvoje ir kitur 4.50	Other Countries 4.50
Prenumerata reikia apmokėti iškalno.	Advertising rates on application.
Adresas:	Address:
Vienybė Publ. Co., Inc.	Vienybė Publ. Co., Inc.
193-197 Grand Street,	193-197 Grand Street
Brooklyn, N. Y.	Brooklyn, N. Y.

REDAKCIJOS STRAIPSNIAI

DAR PRIE BRIUSSELIO KONFERENCIJOS DARBUOTĖS

Liet. Inf. Biuro pranešamos žinios apie Lietuvų Delegacijos nusileidimą lenkamis yra nesmagios. Jinai sutinkanti padaryti su lenkais sutartį iš vienuolikos punktų, iš kurių tik du šiek tiek naudingi lietuviams, būtent: lenkai pripažįsta, kad Lietuvos Respublika yra teisėtoji savininkė Vilniaus ir Klaipėdos. Kiti punktai kalba apie davimą bei mutinio važinėjimo po Lietuvą lenkamis, sudarymą militarės konvencijos, lietuviai prisizada niekados nepulti Lenkijos, ir tam panašiai.

Lietuvių delegacijon įeina Galvanauškas, gyvenęs didesnę dalį savo gyvenimo svetur, Naruševičius, taipgi svetur praleidęs daug laiko, pulk. Kleščinskis, kuris ne lietuvis, ir P. Klimas, kuris tėra vienatinis Lietuvos lietuvis. Užtat jinai gal ir ne supranta tinkamai, ko lietuviui trokšta, ir neišnaudoja progos, kurią lenkai savo puolimais Silezijoje duoda gabieš diplomatams, atgauti Vilnių ir savo nepriklausomybę pripažinti. Mes konstantuojame faktą, kad kuomet amerikietis Balutis, kaip Politikos Departamento atstovas, derėjosi su lenkais Suvalkuose del demarkacinės linijos, tai ta linija buvo nustatyta teisingai lietuvių reikalavimams. Bet ji nepatiko lenkamis ir jie iškišę „maištininką“ Želigovskį į sulaužę. Pradžioje ir mūsų delegacija Briuselyj reikalavo, kad lenkai pagerbtų tą liniją, bet nesigirdėjo, ar jie laimėjo, nes apskritai delegacija labai mažai žinių padavė visuomenei apie tas derybas.

Bet jos dar nėra pasibaigę, ir sutartis neužverta nei pasirašyta. Jei ji bus bloga, tai St. Seimas, kuriame visgi didžiūma yra Lietuvos lietuvių, jos nepriims, ir ją atmes. Mes amerikiečiai tiek aukų dėję irgi galime reikalauti, kad Lietuvos amžinos teisės būtų apgintos ir jos nepriklausomybė nei ant nago juodimo nebūtų surišta.

KAIP SVARBUS NUSIGINKLAVIMO KLAUSIMAS

Po kare beveik nėra tos tautos, ypač Europoje, kuri nebūtų gerai apsiginklavusi. Daugelis europiečių buvo kariuomenėse, kurios kaip vokiečių ir rusų iškriko neorganizuotai ir kareiviai parsinešę ginklus namo. Gyventojai pafrontėse taipgi turi ginklų. Tautos, kurios kovoja už savo nepriklausomybę, kaip airiai ir lietuviai, ginklų turi apsiečiai. Ir visiems tie ginklai neša tik bėdį, valgo šalies turtus ir duoda progos nesąžiningiems vadams kelti nesibaigiančias kares. Didžiausi taikos ardytojai yra francų apginkluoti lenkai, kurie neduoda visai Rytų Europai pradėti ramaus gyvenimo.

Beto, daugelis rimtų žmonių permato, kad jei tautos toliaus ginkluosis, tai sekančioje kareje (kuri būtinai įvyks, nes kam gi bergždžiai alkvioti pinigų ant ginklų?) žus baltųjų rasių civilizacija. Jau dabar kareje varfota nuodingi gazai, automatiški eroplanai, šarvuoti kubilai ir kitokios įmonės, kurios valdomos iš toli, beveik automatiškai, ir neša mirtį ne šimtam, bet tūkstančiams žmonių. Nuodingu gazu galima nūlieti šimtus mylių ir ištroškinti ten gyvenančius žmones, kaip kareivius, taip civilius. Tad, ar stebėsimės, kad vienas iš garsiųjų anglų rašytojų, H. G. Wells savo vėliausioje knygoje „Civilizacijos Išgelbėjimas“, skaito, kad su sekančia kare užgėsta mūsų civilizacija ir visa žmonių rasė grįžta į barbarizmo laikus, pamirsdama įgytą mokslą ir pramonę?

Tai gi del tų priežasčių nusiginklavimas ir įvykimas amžinos taikos tarpe valstybių yra pasaulio klausimas, kuris paliečia kiekvieną tautą ir kiekvieną žmogų. Del tų tikslų reikia kiekvienam sąmoningam piliečiui kovoti.

Vagiui bėgančiam vienas kelias, o ieškančiam daug kelių.

Dantis sudildęs, proto neingijęs.
Negerai, kad kiaušė įjunksta į žirnius.
Tušti indai yt varpai garsiai skamba.
Kol gaurėčius nuplikis, plikis sušals.
(Vysk. Baranauko užr.)

PERŽVALGA

Lietuvių dvasia Vilniuje.

Bal. 1 d. Vilniaus policijos komendantas uždarė M. Biržiškų redaguojamą du laikraščiu lenkų kalboje „Straž Litwy“ ir „Litwa.“ Tie laikraščiai buvo leidžiami lenkų kalboje ir gynė lietuvių nuo šmeižtų ir užsipludinėjimų iš lenkų pusės. Jie labai platinosi po sodžius ir žmonės godžiai juos skaitė. Lenkai to nepakentė ir kitokio būdo nematė prieš juos kovoti kaip tik spirti valdžią kad uždarytų. Kartu uždaryta ir rusų kalba einas laikraštis „Naša Zemla.“ Tuomet M. Biržiška įdėjo lietuvių kalboje einančiame laikraštyje „Vilnius“ karštą straipsnį užvardintą „Audiatu et altera pars!“ (Iš klausykite ir kitą pusę!) Tas straipsnis buvo atspausdintas lenkiškai, kad visi Vilniaus piliečiai matytų kokių aziatinių būdų lenkai griebiasi kad nuveiktų savo priešus.

Bet Želigovskis esą išleisdamas tokį dekretą po No. 80, kuriuo draudžia viena kalba einančiuose laikraščiuose dėti kita kalba straipsnius. Todel policija administratyviai nubaudė M. Biržišką už lenkų kalbos vartojimą užsimokėti 50 tukstančių markių pabaudos. Biržiška atsisakė mokėti, tad policija priteisė 6 mėnesius kalėjimo. Bet, turbūt, susigėdo sodinti lietuvių į kalėjimą už vartojimą lenkų kalbos ir nusprendė išparduoti jo turtą ir buvo viešai paskelbė licitacijos dieną. Bet Vilniaus lietuvių prie to nedaleido ir sumetė 50 tukstančių markių.

Tai toki yra dvasia ir vienybė tarpe lietuvių kuomet vienas priešas, iš visų priešų aršiausias, puola mūsų kultūrą ir tautą! Ar gali amerikiečiai pasigirti tokia vienybe ir darbas? Vilniaus laikraščiai neturėdami popieros ir valdžios trukdymų istengia net didelių verstinius kultūros veikalus išleisti, o mūsų dideli turtingi laikraščiai tik kolonėm ir užsivarnėjimais pilni. Kuomet kiek vienas vilnietis savęs negailėdamas platina spaudą, tai amerikietis leidžia viską ant „Dievo valios.“

„Vienybė“ atstovauja lietuvių.

Plačiai po Ameriką išsiplatinusiame žurnale „The Literary Digest“ (už gegužį 28, 1921) telpa didžiulis straipsnis kuriam surinkta svetimausių spaudos nuomonės apie suvaržymą ateivystės ir amerikizaciją jau esančių ateivių. Yra priversta ištraukti iš laikračių įvairių tautų ir pakraipų. Bet iš lietuvių rasta svarbų paminėti tik „Vienybės“ nuomonė, kaip atstovaujanti lietuvių visuomenei apskritai, o ne kurią siaurą partiją. Ten cituojama, kad „Vienybė“ mano, jog prievarta niekados negalima buvo ištautinti žmonių ir Amerika turėtų daug naudoti iš mūsų istatymdaviai Washingtono sudarytų kokių planų, kuriuo atvykstanti ateiviai būtų išdalinti tin kamai šalies pramonėje. Lietuviai yra perstatyti kaip darbuščių žmonės.

Lenkų prietaringumas.

Faktų patvirtinti korespondento Mower pasakymai, kad lenkų liaudis yra begalo tamsi ir prietaringa, galima pririnkti nemažai. „Vienybė“ jau minėjo, kaip Lenkijos arkivyskupai, kurie, rodos, turėtų geriau žinoti, pasakojo savo kareiviams būk S. Panelė viena ranka mušusi bolševikus ir tuomi pagelbėjusi lenkamis. Ir lenkai tam tikėjo.

Bet laike prisirengimų prie plebiscito Silezijoje lenkų kunija ir diplomatai išnaudojo tą

lenkų liaudies prietaringumą kopilniausia. Žurnalo „Nation“ korespondentas iš tenai praneša, kad turis lenkų laikraščio kopiją, kuriame ant pirmo puslapio kunigas iš miestelio Katowitz rašo, ir gana plačiai, kad S. Panelė tikrai gimė Čenstakovoje, kad ji tegalinti suprasti ir kalbėti vien lenkiškai, kad kiekvienas norėdamas jos malonės ir užtarimo turi melsitis prie jos lenkiškai, ir balsuoti už Lenkiją plebiscito laike!

Ar su tokiais žmonėmis reikia mums megsti politinius ryšius?

Liūdno sukaktuvės.

1919 metais susisiekimas su Lietuva dar nebuvo tokis greitas ir mūsų spauda neįvertino kokių lietuvių nustojo, kuomet 31 d. gegužio tais metais Vilniuje mirė Mecislovas Dovoina-Silvestravicius. Jis buvo pirmutinis kę pradėjo leisti lenkų kalba bet lietuvių dvasio laikraštį „Litwa“, kuriame budino ir kėlė Vilniaus „tuteišių“ „po prostemu“ kalbančių sulenkėjusių lietuvių tautinę sąmonę. Dabar jo keliais jau eina nemažas būrelis susipratusių vilniečių bet tuomet jis buvo pirmas ir endekai dažnai jį pa juokdavo. Jo idėja vienok nemirė nes ir dabar Kaune eina lenkų kalba dienraštis (jau nebe savitraštis) „Litwa“, kuris taipgi gina lietuvių reikalus. Be to, Dovoina-Silvestravicius buvo nariu Lietuvių Mokslo Draugijos ir paliko nemažai kalbos mokslui vertų dalykelių, dainų rinkinių, ir tam panašiai.

Nauja bendrovė.

Nors keletas bendrovių jau įsiedė žmonėms ir dabar sunaikus laikai kapitalą kelti, vienuok, tas nenugadina reikala matančių žmonių tvirti naujas. Laikraštis „Žvaigždė“, kuris senai niekuo neatsižymi lietuvių spaudoje, dabar praneša, kad vienas iš Lietuvos Vyčių tverėjas, M. A. Norkūnas tvirtina naują bendrovę, vardu Vytauto Bendrovė. Ji rūpintis išnaudoti Lietuvos miškus, kad juos nereikėtų vežti svetur neapdirbtus, kas lietuviams jokios naudoti neneša tik bėdį. Apart, jo direktoriuose yra: J. Bartušius, iš New York; B. Vaišnora, iš Pittsburg; adv. K. Ilauskas, iš So. Boston; J. Vailčiulis, iš Northampton, Mass.; Kasparas Galčius, iš L. Island City.

Kapitalo manoma išpradžių sukelti \$100,000. Viena akcija penki dolariai.

Advokatiškai išsisuko.

Mūsų lauktas dalykas išspildė. „Nauj.“ pamačiusios, kad išsivada imperializmo ir sovietizmo šalininkė, kuomet pasmerkė „Vienybės“ reikalavimą, kad Lietuvos teismuose būtų įvesta lietuvių kalba, jau nieko apie tai ir nekalba. Bet jos išlenda pro skylutę, kurią palikome, kuomet truputį užvarėme advokatams apskritai ir sako, kad „Vienybė“ negerai dero advokatus smerkdama. Yra visokių advokatų ir gerų ir blogų, bet blogiausi yra tie, kurie išsivada savo tautos, eina prieš jos ateitį ir kultūrą ir tampa svetimų sovietistais.

Trijs Jurgiai.

Anglijos karalius yra Jurgis. Jo premjeras Lloyd George yra kitas Jurgis. O Prezidentas Har dingas pasiuntė kaip Amerikos pasiuntinį pulkininką Jurgį Harvejį. Kasžin ar ne per daug Jurgių diplomatuos Anglijoje?

Ilgai Laukiamas Laiškas

Kiekvieną rytmetį senelė stovi ant slenksčio savo stubos ir žiūrėdama vis sau kalba:

— Ar bus man nors šiandien laiškas nuo mano sūnelio.

Kuomet ji pamato keliu einantį laiškešį, ji su nekantrumu jo laukia. Kokiu tolimu keliu išrodo tas sklypelis kelio, kuomet ji pamato laiškešį iki tam laikui, kolei jis neprisiartina. Nuo karės pradžios laiškešio krepšys vis pilnas laišku.

Belaukdama senelė meldžiasi, kad tik jai būtų laiškas, bet laiškešis prisiartina ir sako:

— Mamute, jums šiandien nėra laiško.

Senelės veidas pabala. Ji pasilieka kaip sto vyla žiūrėdama į einantį laiškešį. Jai rodosi, kad svyruoja medžiai, kad ant kiemo šiaudų kūgis virsta, ji meldžiasi, kol nenuveina dirbti savo kasdieninį darbą.

Dvidešimt dienų kaip jis nėra nei žodžio. Paskutinį kartą jis atvirutėje rašė, kad jis cinas į didelį mūsų neprietelių mušti. Dabar nieko nėra, nors suraminų savo mylimąją Onytę. Ir po to paskutinio laiško nei motina, nei mylimoji negavo laiško. Onytė pirmiau kartu su senele laukdavo laiškešio, bet dabar jau ji nelaukia, nelaukia nieko gero, nelaukia geros žinios.

Ir šiandien senelė stovi ant slenksčio ir laukia. Laiškešis kažkodėl šiandien susivėlino. Bet laiškešio pavėlavimas netik kad nesukėlė jos neramumą, bet ji dar džiaugėsi, nes ilgiau turėjo viltį.

Šį kartą laiškešis sustojo ties jais, savo sušalusiomis rankomis išėmė laišką ir tarė:

— Tai tikrai jūsų sūnus labai gražiai rašo, žiūrėkite, kaip labai gražiai užadresuotas laiškas.

Bet nelaimė. Laiškas antraštas buvo rašytas ne sūnaus ranka. Inėjo senelė į savo grincią, drebantiomis rankomis padavė jį savo diedukui. Diedukas išsiuntė laukan merginą-samdininkę, užsėdėjo akinius ir pirm atplėšiant laišką tarė savo senukei:

— Būk vyriška. Ko gi tu nori iš mūsų sūnelio. Jis atliko savo priedermes link mūsų tėvynės. Bet aš negaliu skaityti. Skaityk tu!

Senelė drebantiomis rankomis paėmė laišką, atplėšė, išvyniojo lapelį ir be jokio sustojimo skaitė:

„Mylimi Tėveliai!

Aš jums norėjau anksčiau rašyti, bet reikėjo palaukti, kol aš kiek pasitaisyčiau. Dar ir dabar negaliu rašyti, bet tik diktuoju gailėtingai seselei. Jūs mane suprantate. Kaip jau aš jums rašiau, aš buvau smarkiaiame mūšyje. Buvau karšta. Į mus kulkomis lijo, mes kovojome vienas prieš penkis. Vokiečių greitai mažai beliko, o iš mūsų pusės tiktai keletas buvo sužeisti. Aš pamačiau nenaudėlių prūsų krūvą, kurie rengėsi bėgti ir tuom išgelbėti savo vėliavą. Aš su dešimčia savo draugų šokome ant jų ant durtuvų, reikėjo prasiskinti sau kelias. Man pasisekė atimti priešų vėliavą, kurią atidaviau savo kapitonui. Bet pas mane pasilikio tiktai kairėji ranka, dešinė aš pamačiau bekarliadamas. Apart to dešinėji koja nenori manęs klausyti, aš negaliu vaikščioti.

Tas tai būtų nieko, jei aš nebūčiau sužeidęs su Onyte. Aš atlikau savo priedermes ir gi vėta būti invalidu, kad iš priešų atimti jo vėliavą. Bet mane labai kankina mintis, kad aš tuomet Onytę padarau nelaimingą. Vietoje to, kad aš ją galėčiau maityti, aš būsiu jai sunkenybė. Mylimi tėveliai! Tas man rodosi daug sunkiau negu rankos nustoymas. Reikia pasakyti Onytei, kad aš ją nemyliu, kad ji netekėtų už manęs, kad laike karės aš nustojau jausmų, kad ji pasijieškotų sau kito, sveiko. Intirikinkite ją kaip mokate, bet tiktai taip, kad ji nežinotų, jog aš ją vis labai myliu. Pertikrinkite ją, kad aš ją nemyliu ir tegul ji mus nelanko, kaip aš sugrįžsiu, juk aš negalėsiu paslėpti savo jausmo, savo meilės. Mes svajojame randavoti didelį ūkį, dabar nuo to jau reikės atsisakyti. Na, nekalbėsimė apie tai. Būkite ramūs, aš būsiu vyriškas iki pačiam galui. Aš neatsistosisi jai skersai kelio, perdaug aš ją myliu. Aš sugrįžsiu su kryžiumi ant krutinės, tas jus kiek suramins. Kunigas jau buvo mane berengęs kitan pasaulin, bet turbūt tiktai melė prie jūs sulaukė mane ant žemės.

Jūs mylintis sūnus Jonas.

Tėvas ir motina pažūrėjo vienas į kitą. Jų nelaimė kartu susimaišė su džiaugsmu. Visgi jie dar pamatys savo mylimą sūnelį, visgi spaus prie savo krūtinės.

— Dieve mano, — sušuko motina, — brangus mūsų kūdikis. Kaip jam bus sunku matyti kas nedėdienis bažnyčioje savo mylimąją...

Senas tėvas nulenė galvą; stambios ašaros pradėjo riedėti per jo veidus.

— Ką gi darysi! Aš visgi didžiūnousi savo sūnumu! Reikia, kad mudu seniai būtume verti turėti tokį sūnų. Mūsų sūnelis pilnai teisingas, jis dabar negali Onytės gyvenimą ir laimę surišti su savo gyvenimu. Reikia su ją pasikalbėti. Ar tu nueisi pas ją, ar man eiti?

Pažūrėjo sena motina į savo vyro veidą ir pamatė, kad jis nori išsigeibėti nuo nesmagaus ir liūdno pasikalbėjimo. Ji išsitiesė ir vyrišku drąsiu balsu tarė:

— Aš pati nueisiu. Apie tokius daiktus geriau moteris viena kitą supranta.

Bet tuom pačiu sykiu pasigirdo tykus, ką

tik girdimas barškinimas į duris. Tuojaus po to greitai Onytė inbėjo grincion.

— Mama, nelaimė atsitiko?!

— Miela dukrele, nelaimė... mūsų Jonas sužeistas.

— O kokia laimė, — tai jis gyvas!

— Taip, bet jis perkeitė savo prizadėjimą...

— Mama, ką gi tu sakai?!

— Jis daugiau nenori nieko mastyti apie tave, jis kalba, kad mūsų laukuose...

— Aha! tai kas! Jis jau oficeriu tapęs, tai jau ir nenori vesti paprastą kaimo mergaitę?

Bet mamele, tai man nieko, tai nieko! Aš nenoriu atsistoti jam skersai kelio... Aš perdaug jį myliu, kad jam skaiti!

Išgirdusi motina tuos žodžius, nustebo ir nežinojo ką sakyti. Jos akys prisipildė ašaromis.

— O kaip jūs labai mylitės vienas kitą. Neturi nelaimė jus perskirti.

Onytė viską suprato. Nuo jos nesugebėjo paslėpti teisybės. Dar keletas laisukų ir ji viską žinojo, kas buvo laiške rašyta.

Puiki mergina neilgai mastė. Apsikabino senelę ir tarė:

— Mamute, sakykite, argi jūs nemylite Jonuką, kad jis didvyriu tapo, kad jis pasielgė kaip didvyris?

— O ne, aš jį dar labiau myliu ir dar labiau juomi džiaugiuosi, — atsakė motina.

— Aš irgi! Delko gi aš turėčiau jį išplėsti iš savo širdies? Mamele, leiskite aš jam parašysiu laišką. Jei mano laiškas jums nepatiks, galėsite nesiūti.

Senelė pamačiusi išdidų, gražų aiškų Onytės veidą, lygiai tokį pat, kaip laike sutartuvių, suprato, kad joks perkabėjimas prie nieko gero neprives, ji nepames Jonuką, perkabėjimas tai būtų tuščiai laiko praleidimas.

— Vaikeli, kaip sau nori. Jei tu parašysi Jonui laišką, tai aš jį pasiūsiu.

Pasilikusi viena Onytė paėmė popieros lapą, pamastė ir tarė:

„Mano Jónai!

Tu neužmąstas, — tai laimė! Mūsų mamytė man nedavė skaityti tavo laišką, nes esą, tu tai uždraudei. Aš tiktai norėčiau žinoti, kodėl tu nenori manęs vesti; juk aš turiu teisę užduoti tau tą klausimą. Aš atsakau į tavo laišką, kurio taip ilgai laukėme.

O mano Jónai! Tas, ką tu padarei yra labai puiku, o tu gal norėtum kad po to viso aš tave pameščiau.

Tu blogai manai apie mane. Aš atidaviau tau savo širdį ant viso savo gyvenimo. Tavo žaizdos, tavo koja, tavo berankiskumas dar labiau verčia mane jausti kaip tu man brangus.

Duonėlės mums užteks, užsidirbsimė. Netoli mūsų juk yra dvaras, tu pastosi už sargą, tu tą galėsi, gerą algą moka, ir geri tenai kambariai. Tu matai, kad tu sau duoną užsipelnysi. Aš pripratusi dirbti, ir dirbsiu kol mūsų šeimyna nepaugs. O kas link ūkės, tai mes ją nurandavosime, bet reikės palaukti, kol mūsų sūnus paugs. Tu juk moki gerai ūkininkauti. Mes dar galėsime gerai sutauptinti, mes gerai gyvensime.

Nedėdieniais bažnyčioje aš su pasididžiavimu sėdėsiu greta tavęs, o paskui kaip tave guodos tavo vaikai. Aš myliu tave vieną ir tiktai vieno prašau, kad mūsų vestuvės tuojaus būtų po karės, kaip tiktai tu sugrįžsi ir pasitaisysi.

Mūsų tėveliai sveiki ir laimingi. Mes visi laukiame tavęs sugrįžtant. Tavo Onytė.

Onytė pasiskubino paduoti šį laišką senai Jonuko motinėlei, kad suspėtų grįžtantis laiškešis jį paimti. Nedrąsiai Onytė padavė jį motinai, nes tame laiške buvo surašytos visos didžios jos širdelės paslaptyės. Seneliai perskaitė tą laišką pažūrėjo vienas į kitą akimis pilnomis ašarų, ir nusišypsojo...

Sužeistas Jonas gulėjo ligonbūtyje ant lovos. Senai jo galvoje mintis neduodavo jam užmigti. Gavęs ir perskaitęs tą laiškelį nuo mylimos merginos, perskaitė jį pabučiuojo kaip didžiausią relikviją ir užmigo smagu, ramiu miegu. Jam sapnavosi, kad jis įngijo gerą ūkį, kad jo sveiki sūnūs aria žemę, o jis atsisėdęs toliau meiliai žiūri ir gerisi tėvišku išdidumu. Išvertė Jonukas.

Praslinks daug metų ir dienų. Kol tavo saulė užtekės — Nubėgęs daug upės vandeny, O gal rasa aš išės...

Matai, brolau, naktis aplink, Pelėdos kryžstauja tiktai, — Kartais vampyrai net apnink, Grūmoja nuopuolis piktai...

Aušra nors teka — bet toli! Išvyst neduoda jos miškai, — Išvyst už girių negali —

Akis naktiniai griauz rūkai! Žinau, daug laiko dar praeis, Kol tau saulutė sužibės; Pakol rūkai tie prasiskleis, Dienos paukšteliai sučiulbės.

Bet tu tikiesi — ir tikėk; Saulelė visgi sužibės! Brolyt tik kardo nepadėk. Pirmyn! del protėvių garbės.

Pr. Būdvytis Svyrynėlis („Trimitas“)

TARKA

NUS ARBA MŪSŲ
ASILAI

as Von Prunkšt

saka nepasaka,
ybe-netikrybė)

o iš anos Tarkos)

gi ji pagauna tokis
asiminimas, kad jis
sakotis, būk jo visai
jo asilinis būtybė jam
nanti, kad jis neži-
oks ir kas bus rytoj.
sus asilinis kosmopo-
s visur ir visuomet
kad Sena Asilija, jo
i, kad jis jį nekud
kad jo tėvynė visas
ulis, bet kaip jis gau
cokią žinia, ar pama-
lą ar asiluką iš Se-
ijos, tai jam net šir-
iš džiaugsmo — jis
i surištas su savo A-
be jos kalbos, be jos
nežalėtų gyventi, bet
asirodyti kas aš —
kokis aš Kosmopolit-
te: man senoji „Kon-
terpi... Viena žodžių
aprasitas asilinis pa-
si! Sipiigi Hgeausis
as asilas — nepavy-
s, truputiuką mėgsta
bet daugiau yra tel-
gsta savęs — Kriti-
kavės save, net pats
gasta, yra gana dai-
ir asilėms pusėtinai
kad niekur nekūstų
u ausu, tai dar būtų
... Bet nepersemai jis
būti vienos asilinės
rezidentu. Kas būtų
ta draugija, tai ne-
tas pat, kaip ir su
asčiu, kurį jam pa-
keletą mėnesių pra-
štyti. Tik gerai, kad
suprātė jo tikra ver-
širinko ir reikia ti-
tis tos prezidentystės
kad, kaip savo ilgų
inka geriau jau savo
rašyti, kaip draugi-
is rūpintis, ir reikia
ti, kad jis žinotų sa-
Kitas Baisiojo asilo
adėjęs yra Stora-
s. Jis sako, net koki
pabėgęs ir tarp sa-
rausvųjų asilų va-
nų, bet savo širdyje
jų ir trokšta iš vi-
būti pilkuoju asilu.
šipelnė didelę savo
glausių draugijų rū-
jis susirio asiliny-
ystės ryšiais ir buvo
asilėvių pakrapintas
giu prieš rausvųjų
gali padaryti tokių
su savo asiline sa-
met nežinia ar nei-
draugai už ilgų au-
draugijos? Bet jis
neatbūtų, kaip geras
... Dar prie tos garbin-
priguli vienas asilas,
istė po pusę pasaulio
us eidamas, o išmoko
katė išverkė... Mat,
i mokslas ne iš sa-
us. Paskui taja vi-
urios pinigais moki-
pradžiugini tu, kad
as vesti... Yra dar ir
ie tos kompanijos —
silu, bet jie nei ilgu-
gei spardymais nepa-
apskritai žalieji asi-
savo padėmės paka-
ės roles nešioja Poe-
omenėje...

sekančioje Tarkoje)

STIKLE VANDENS

la nodas

ta juodas

ido ar žuolai

kelio

erželin:

auko sprandelį.

Ateina meška,
Didi daktarka,
Sprandelio taisyti.
Atneša pludžių
Ir airių šaknių
Ir arieklos butelį.
Atskrenda musė
Iš prūsų pusės,
Išgėrė ariekla.
Atskrido voras,
Padirbo virves,
Pririšo muselę.
Atskrido svirplis,
Virves pakirtęs
Paleido muselę.
Atjoja vaitas
Ant kaulės raitas
Svirplį teisti.
Svirplis pamatęs
Ragus pastatęs,
Vaita spygoms išbaidė.
— Iš Liaudies dainų.

Kas gražia, be doros pasie-
laimėjo, tas svetimiems žai-
bliams kviečius pasėjo.

Ryce acikėlės, aukie pirma
cievųjų kojų, tai per visų dze-
nų viskas gerai seksis.

Ekonomija.

Ekonomiškai gyventi reiškia
leisti savo pinigų taip, kad iš
to leidimo jokių smagumo ne-
gauni.

Nesirūpink

Šventakuprių partijoje yra ke-
letas narių kurie būtų šiandien
turtiniai jei jie mažiau laiko
leistų besirūpindami Rokefele-
rio milijonais.

Pernai buvo išdalinta aštuoni
milijonai šventraščio ekzempli-
rių 538 kalbose, bet pasekmės,
kaip matyti, labai menkos jei
paziūrėti į Sileziją, Vilių, Ai-
riją ir kitus krastus.

Pirmoji prakalba

— Ar esi kuomet nors viešai
kalbėjęs prieš publiką?
— Taip, kaipgi ne. Aš kartą
„propozinau“ savo merginai per
telefoną.

Užveda mintį.

— Ka tu ten išpauni iš to
laikraščio?
— Nagi žinutę, kad vienas
vyras „paėmė“ divorsą dėlto, kad
jo pati iškratydavusi jo kise-
nius kas ryt.

— Ka tu veiksi su ta iskar-
pa?
— Ugi, išsidėsiu savo kišenėn.
— Aha!

Nebus Paskutinio Teismo

Kunigui besakant dvasiškas
prakalbas tulo miestuko saleje,
jam pavogė žiponą ir lietsargį.
Jis nuėjo ir pasiskundė airiui
policijos viršininkui pridurda-
mas: „Bus baisi rokunda šita-
me miestelyje kuomet Gabrie-
lius užtribus paskutinio tei-
smo dienoje.“

Policistas atsakė: „Et, Ga-
brielius netures progos savo
tribūną pavartoti: šiam miestel-
lyje: ji bus pavogta pirm ne-
gu jis paspės užduoti.“

Istatymų garbintojas

— Blogiausias dalykas su tais
bolševikais tai kad jie negerbia
įstatymų. Tegul juos paraliai.
Na, o ką, brolau, maž išsigersi-
me ko?

— Bet kad įstatymai verčia
mūs priverstinai būti blaiviais
— Tai, kas gi šiandien įstaty-
mų paisy?

Kam mums dar namų reikia
jei, tu ant gatvės čia su manimi
būti pradėjai? — tarė kantrus
vyras savo pačiutei.

Ant gero klausimo geras atsakymas

Vienas juodukas gavo pašau-
ti ir buvo arti mirties bet gyjo
jo draugas iš kurio jis buvo
pasiskolines desimti dolarių, da-
girdes tai telegrafavo:

„Džiū, jei tu gyvas, tai atidu-
duok mano desimkę, jei mirtis
tai pasiūk telegramą.“

Ant rytojaus jis ir gavo se-
kančią telegramą:

„Aš miręs ir tavo desimkę iš-
ėjo ma graba.“

Tikrai gali džiaugtis

Vienas kareivis kuriam nu-
pėjo abi kojas buvo labai link-
smas. Daktaras paklausė kodėl
jis taip linksmas.

— Dabar turėsiu gominės ko-
jas, — atsakė veteranas, — ir
nebereikės man garterių nešioti,
nes galėsiu paneokus prikalti su
vinia.

Kaimo Mokykloje

Mokytojas. — Aš dedu tris

kiaušinius ir tris. Kiek bus?

Mokinys. — Seši.
Mokytojas. — Dedu dar du,
kiek bus?

Mokinys tyli.
Mokytojas. — Na, atsakyk
gi, kiek bus. Ką tu juokiesi?
Mokinys. — Bet ponas direk-
toriau, juk tu ne dėti ir kiau-
šinių dėti negali.

Pats augsmasias

— Kasgi, Jonai, sulgy tavęs
pas moterį yra augsmasias.
— Būckis... Visas kita daug
žinau.

Mažas skirtumas

— Mylimasai, ką tu man
sventėms padovanoji?
— Paikų krepselį.
— O aš manau, kad auto-
mobilų.

— Juk automobilį negalima
indėti į krepselį.

— Tai, užtai krepselį gali-
ma indėti į automobilį.

ŽEMĖS ISTORIJA

II. PIRMAS LAPAS

(Tęsa)

Kiek buvo vandens ir kiek
sausumio toje gadyne, kurią
vadina Arkeozine, negalima ži-
uoti. Bet ant kiek mokslininkai
daskas kaip prie šios gady-
nės, taip prie kitų akmenies
sluoginių, jie speja, kad saus-
žemės su okėnais kiekis var-
gu žymiai mažesnis. Tai yra, A-
merika neatsirasdavo ten, kur
dabar Atlantiškos tyvulių, ar-
ba Sibiras ten, kur Ramusis
okeanas bangas slaubo. Bet vis-
gi ant Amerikos ir kitų krastų
uždėdavo okeanus, nors ir ne-
gali, o sausžemės kaikada išsi-
stumdavo į jūras. Tik apskritai
imant, okeanai ir sausžemės ne-
siminė vietomis ir stovėjo iš-
pat pradžių ten, kur dabar te-
bestovi. Galima dar pridurti,
kad apskritai, kiekvienos gady-
nės pabaigoje sausžemės pra-
plidavo ir jo būdavo daugiau-
sia. Gadynei einant senų at-
mosferą su vandeniais išpytus
sausžemį suvalgydavo ir sugu-
dydavo sluogsniais jūrose.

Apie tai, kas buvo ant žemės
Arkeozinės gadynės laikais, la-
bai mažai tikro žinoma. Jo ak-
mens sluogsnų sistema labai su-
niurkyta ir sukrampota. Gra-
fito (rūsūs anglių kump ir su-
dis; iš jų daro pūselius rasy-
mu) ir kalcijų sluogsniai ro-
do, kad slaukus tokios gady-
nės būta, nes kalcitas ir kalcės daž-
niausia atsiranda iš numirusių
augalų ir gyvūn kūnų. Bet gy-
viai, jei egzistavo, buvo be kau-
lų, nes kitokių žymių nepalikę.
Spejama, kad ne gyvūnai tai bu-
vo, bet augalai, algomis vadina-
mi. Jie padaro žydėjimą vande-
nio ežeruose, šuliniuose, bala-
se.

Kas tikrai žinoma, pasako
prof. Schuchertas sekamai:
„Pačioje Arkeozinės gady-
nės pradžioje žemė turėjo ga-
na patvyrų kieta akmenio pavir-
šį, kuris mokslė vadinamas lito-
sfera, ora arba atmosfera, ir
okeanus arba glitrosferą. Saus-
žemė buvo išsiklęs, o okeanu-
daubos buvo pripildytos vosvos
sūraus vandens. Du syk kasdien
tas vanduo bėgavo atlangomis
ir nuobangomis (tides) ir vi-
nys draskė krantus. Atmosferą
gi puolė kalnytės ir juos ma-
kino versdama į dulkes, kurias
lietai ir upės vilko į jūras. Sau-
lė tada švietė kai dabar ir darė
galimū gyvybei gyventi. Bėba
su nasčiais mėnulių buvo taip
pat aiškiai matoma kaip šiau-
dien, kadaigi tas mūsų žemės
draugas neturėjo nei tada nei
dabar vandens nei oro, kurie ga-
lėtų tą vaizdą nudažyti. Taigi,
matome, kad mūsų žemė buvo
tuomet beveik toki pat kaip
šiandien. Tik buvo šitie dideli
skirtumai: oras iš pradžių be-
veik neturėjo liūso deguonio-
oksigeno ir turėjo truputį dau-
giaus anglies dvidegūnio. (De-

gaunį mes įkvepiame kuomet
kvepuojame, o dvidegūnį išpu-
čiame lauk. Jei jau vienu kve-
puojime tai užtikštume. Už-
tai mums troška prikimtose
sūrose, kur vėjas neišsklaido
daugelio žmonių išpučiamą dvi-
degūnį. — Autoras). Beto, žė-
mės nebuvo apsidengę žaliais
augalais ir jei buvo kokių gyvū-
nų, tai labai žemos rūšies.

Taigi, pirmas žemės gyveni-
mo lapas, Arkeozinė akmenio
sluoginių sistema, sudaranti
Arkeozinę gadyną, mums ra-
šo, kad sausžemės buvo be auga-
lų ir susidarė iš sukėpusių ak-
menų plutos, iš kurios oras ir
lietai sėmė medžiagą ir nešė į
jūras sekantią žemės istorijos
lapui. Gyvūnų nebuvo, arba vi-
sai, arba tokie, kad turėtų kau-
lus arba kieta odą.

(Toliaus bus)

RASTŲ NAUJENOS

„L'Eco di Lituania“ (Lietu-
vos Aidas), išėjo pirmu nume-
rius nuo Balandžio 20 d. Šia-
me numeryje yra apšalai infor-
macijų apie Lietuvą, mėtė Lie-
tuvos žemėlapis, taipgi svarbus
straipsnis p. N. Turchi užva-
dytas „La Nazione Lituania“,
kuris daro Lietuvį tautos isto-
rinę peržvalgą. Atsakomuoju re-
daktoriui pasirašo Rafael Pe-
trucci.

Lenkų Samokslas Lietuvoje.
Su dokumentais, žemėlapiu ir fo-
tografijomis. Parašė M. Salėnas.
Išleido Tėv. Myl. Dr., No. 30 lei-
dimas. Chicago, Ill. Pusi. 94.

Kaipo pasiskaitymui knygelė
nebus plačios TMD. natliams ra-
sit pamėgta. Bet užtai kaip iš-
torinis dokumentas turi didelę
svarbą. Tokie dokumentai yra
medžiaga mūsų tveriamajai is-
torijai, ir dėlto jie turi brangią
vertę istorikams. Čionai yra ge-
ras žiupsnis dokumentų apie pa-
garsėjusį Lenkų samokslą arba
kaip mes sakome suokalbį prieš
Lietuvos valdžią. Tas Lenkų ne-
vykęs samokslas, įvykęs Rug-
pjūčio ir Rugšėjo mėnesiais
1919 metuose Lietuvai parodė,
kad ji turi visados būti ant
atsargos prieš Lenkus, kurie ir

artimiausiais „broliais“ prisime-
sdami, niekuomet neturi būti ar-
ti prisileidžiami.

Pati knygelė turėtų būti pla-
čiai skleidžiama, bet gaila, kad
to nedaroma. Net ir ši knygu-
tė laikraščiams nėra išsiuntinė-
ta. Tai jau leidėjų tingumas.

Išėjo laikraščiai: — Perkū-
nas, No. 6 So. Boston, Mass. Juo-
kų laikraštėlis, bet jokių juokų
nei su žiburiu nesurastum. Dau-
giausiai vargo tas laikraštėlis
turi su „Sandara“, kuri pašonė
eina, ir su Lietuvos Atstovu p.
Vileišiu, kuris noris... „Praryti
katalikiškas įstaigas.“ Vis dar
neatsipeikėja nuo to, kaip buvo
pareikalauta išduoti renkamujų
aukų atskaitas. Tose atskaitose
ir guli mat visos svarbūs „kata-
likystės.“

Glas Ludu. — Lenkų kalboje
Vilniuje leidžiamoji Lietuvių sa-
vaitynio laikraščio NN. 1 ir 2.
Redaktorių-leidėjų Aleksander
Domienikowski. Spausdina „Svi-
turyr.“ Pastarasai numeris iš-
ejęs Bal. 8 d.

Labai simpatingas laikraus-
kas. Gaila, dabar jau uždarytas.
Pakartojame juokelį apie ži-
nomą incidentą. — kaip Lenkų
moterys Vilniuje kiaušiniams ap-
sivaidė Francų Pulk. Chardigny,
Kontrolės Komisijos pirmininką

„Apsvaidimui p. Chardigny r-
gis buvo Vilniaus moterėms iš-
dalinta 12 kapi kiaušinių ir
100 pučių pažinusių bulvių. At-
likus tą karžygišką darbą, pasi-
rodė, kad viso labo buvo mesta
tik 9 kiaušiniai ir 1 bulvė. Li-
kuši dalis rodos tebėra nesugrą-
žinta. Turi būt užvesta tyrinė-
jimai, kad sugrąžintus 711 kiau-
šinių ir 99 pučius ir 39 ir pusę
svarų bulvių. Bet visgi „paga-
rimui“ Tautų Sąjungos atsto-
vo išlevo apie 40,000 lenkiškų
markių.“

Trinitas Nr. 18. Ateitis Nr.
1-3. Žvaigždė Nr. 3. Sietynas N.
9-19.

OKEANŲ DRUSKA

Visi žino, kad okeanuose ir
jūrose vanduo yra sūrus. Da-
bar mokslininkai, padarė dau-
geį bandymų, įstengia mums
pasakyti kiek maždaug druskos
yra žemės vandenynuose. Jung-
tinių Valstijų valdiška įstaiga,
vadinama Geological Survey, iš-
roko, kad jei ta druska būtų
išdžiūvinta ir sudėta į vieno ply-
tą, tai ta plyta apimtų 4 milio-
nus, 800 tūkstančių kubikų my-
lių. Jei ta druska lygiai išklotų
ant Jungtinių Valstijų, be Alas-
kos, tai ji užklotų visas valstias
marška storio pusantros my-
lios. Vienas tik nuosimtis tos
druskos kiekis gali užkloti visa
žemės sausžemį marška 290 pė-
dų storio. Pasaulio upės gi kas-
met tą druskos kiekį didina, nes
damos savo vandeniais nuo saus-
žemio ištirpdytą sūrumą. — V.

LIETUVISKA

RESTAURACIJA

Svariai užlaikoma, greitai ir

prielankus patarnavimas

Atraišius svečiai iš kitų mies-
tų ir vietiniai atsilankyti, o
gausite puikius valgius, kokių
tik kas pareikalavus. Priegiam
užlaikau puikus kambarius nak-
vynę, kaip vietiniais, taip ir
atkeliausiems iš kitų miestų.

Kreipkitės po šiuo adresu:

MRS. FR. ZOSTAUTAS

102 Grand St., Brooklyn, N. Y.

„Nereikia daugiau kankintis be miego
per istisas naktis su verkiančiu kūdikio,
ji pareiškė, „nes aš jam duodu BAMBINO
ir paguldau į lovą.“

Mėslangis, dieglys,
sūries pilvas, perpilni
vnduriai suteikia ma-
čiu bereikalingą nes-
magumą.

BAMBINO

pašalina šiuos nesmagumus. Kūdikiai mėgsta jį! Jie prašo
daugiau. Aptiekose pasiduoja po 50c. arba norint, kad pri-
sistūmim per pašta, tai reikia siųsti 60c.

F. AD. RICHTER & CO.

3rd Avenue & 35th Street

Borough of Brooklyn, New York City.

„ŽMONĖS DĖVI IR NORI“

Čeverykas yra žmogaus sveikatos užsakytojas. Geri čėve-
rykai pritaikinti prie žmogaus kojos yra šaltinis sveikatos.
Gerus čėverykus gali tikrai gauti pas K. Bundoną, kuris už-
laiko didžiųjų fabriky čėverykus: W. B. Douglas, Emerson,
Educator, Progress Shoe Mfg. Co., Over Globe Shoe Co. ir kt.

Čėverykai del visų vyrų, mo-
terų ir vaikų vėleusių madų.
Kurie važiuoja Lietuvoje ir
perka ant syk keletą, porą
parduoda specialiai sumažinta
kaina. Ant pareikalavimo iš-
siunčia į kitus miestus. Tavo-
rą garantuoja.

K. BUNDONIS

Tel. Greenpoint 4373

123 Bedford Avenue,
Kampus No. 7th St.
Brooklyn, N. Y.

Tel. 2320 Greenpoint

Telephone 7297 Main

GRABORIUS

JUOZAS

GARŠVA

Mano firma gerai
atlieka sekantius
darbus: Išvala-
moje ir laide-
ju mirusius ant
visokių kapinių.
Pagarbus paruo-
šia nuo papras-

džiausių iki pra-
tinių. Par-
amena karle-
tas lapidavėms,
veselėjoms, kri-
stijoms ir Al-
tijos pastatė-
jimams.

Viršut minėtas reikalingas kreipkitės pas mane, o busi užgandinti.

231 BEDFORD AVE. OFFISAE 264 FRONT STR.
BROOKLYN, NEW YORK.

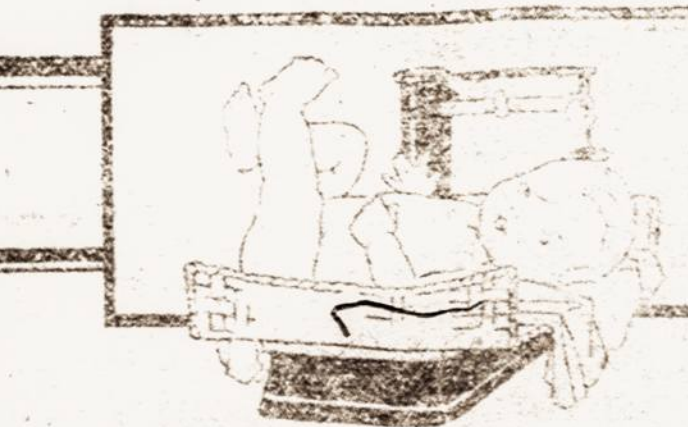
PAVEIKSLŲ ALBUMAS

Kiekviena šeimyna turi albumą paveikslų savo draugų, gi-
minių ir pažįstamų, nes smagu yra matyti pažįstamus drau-
giškus veidus tų, kurių gal būtų, arti nėra. Taip pat kiek-
vienas lietuvis privalėtų turėti savo namuose ir paveikslus
tautos vyrų, kurie dirbo ir kevojo už jos šviesesnę ateitį.
Todel „Vienybės“ Beadrovei yra malonu pranešti, kad jos
knygnas išgijo tokį albumą, kuriame yra paveikslai Ba-
sanavičiaus, Koščiūškos, Pietaro, Čiurlionies, Kudirkos, Viš-
taiaus, Vydūno, Petrausko ir visos eilės kitų tautos vei-
kėjų. Apart paveikslų toje dar vaizdai žymesnių mūsų
dailininkų iš Lietuvos gyvenimo, kaip „Lietuvos Moky-
kla“ ir „Artojas“ žodžiu, tie 53 paveikslai, kurie randasi
albume, suteiks smagumą kiekvienam lietuviui. Kaina 50c.
Pinigus siųskite Money Orderiu!

LITHUANIAN VIENYBE PUBL. CO.

193 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

KAD GYVENIMAS BUTŲ UŽGANĖDINAN-
TIS REIKIA TEISINGAI PRADĖTI

Lietuvė motina iš Clevelando rašo:

„Kad ji neturėjo visai pieno nei vienam savo kū-
dikui, bet sulgy patarimo savo gydytojo ji išaugi-
no juos visus antBorden's
EAGLE BRAND
(CONDENSED MILK)

Ji toliau patėmija:

„Kad visi keturi jos kūdikiai yra laimėję dovanas.“

The Borden Company

Borden Building

New York.

Iškirpk šį kuponą DABAR — ir pristyk ŠIANDIEN 10

ir gausi DYKAI mūsų kvepą KUDIKI
GEROVę kuri paaukins, kaip užlaikyti
kūdikį sveiku. Taipgi gausi mumsina in-
strukcijas juo kalboje.

Vardas

Adresas

LIETUVOS ATSTOVYBĖS PRANEŠIMAI

IS PRIEZASTIES VIS DAR EINANČIŲ DERYBŲ BRIUSELYJE

Yra dalykų, apie kuriuos nesmaugu yra rašyti, o vienok rašyti reikia, nes tad dalykai didžiausios svarbos.

Prie tokių dalykų be abejonės šandien priklauso ir mūsų delegacijos vedamos derybos su lenkais.

Jeigu spėti iš to, jog šių derybų eiseną lenkams didžiai netinka, juk jų spauda didžiai neruoja ir patis lenkų endeikai pačiame Vilniuje jau ruošiasi ginti Vilnių iki paskutiniosios, tai galima manyti, jog mūsų delegacijos darbas jau yra atnešęs gerų vaisių. Be to įsipainiojimas lenkų į visą Silezijos sąvartūną, gali tik džiuginti mus, kad jie ne tik neisėmė sveikų kojų iš Silezijos, bet ir iš okupuotos Lietuvos. Tai viena gera pusė.

Iš kitos pusės pačios delegacijos yra didžiai sunkus padėjimas, kuomet jai prisieina betarpiškai turtis su kaimynais, kurie yra įsiveržę į mūsų namą ir tai dar turtis geruokiu. Prisieina daryti visa eile visokių pažadų, siūlyti visokių gėrybių, o kaimynas turi tiek daug apetito, kad jam vis negana.

Kaip matyti iš Lietuvos Atstovybėje jau gautojo Lietuvos Delegacijos pareiškimo delei Vilniaus, tai Lietuvos delegacija yra pasisūlinusi su lenkais ir artimiausią sutartį, tinkanti niekadoms ant jų nepulti, neiešti kitiems ant mūsų žemės ginkluoties prieš Lenkiją, tinkanti ant militarines konvencijas, žadanti Lenkijai liuosą transita ir geležkeliais ir upėmis ir net nuo jų neimti ne tik maito, bet ir didesnę kainos, negu kokia bus nustatyta delei Lietuvos gyventojų, toliau pažada lenkiskai kalbantiems lietuviams piliečiams kultūrinę autonomiją ir tuo tikslu tinkanti su Aliantų Valstybėmis padaryti tam tikrą sutartį.

pagaliau prisizada gerbti padarytą tarp Lenkų ir Rusų Ryšio sutartį ir prisilaikanti prie nustatytų šia sutartimi ribų. Žiūrėti ir tt. Iš visų vienuolikos sutarties straipsnių, tikrai dviejuose kalbama apie tad, ko mes gauname, būtent: „Lenkija priimančiui pripažinti Lietuvos Demokratinės Respublikos Suverenitetą ant Vilniaus ir jo teritorijos“ (No. 3) ir „Lenkija pripažinti Lietuvos suverenitetą ant Klaipėdos teritorijos, jeigu taip atsitiktų, kad Aliantų Valstybės pripažintų tą Klaipėdos teritoriją Lietuvai“ (No. 4).

Taigi, delei šių dviejų straipsnių, kaip reikia spėti, Lenkija turėtų apieisti, nors tiesioginiai to nereikalaujama, Vilnių ir Vilniaus teritoriją. Apie Lydę, Gardiną ar Panską ar kitas vietas nieko nesakoma. Rodo Vilniaus jau seniai visos Lietuvos tautos tapo pripažintus — ir taip buvo pasakyta ir nepriklausomybės akte ir pirmame Stoly. Seimo posėdyje — jog jis yra Lietuvos sostinė ir mum kaip ir neispuola dar prašyti nuo Lenkijos, kad ir ji teiktųsi pripažinti tą suverenitetą Lietuvos Respublikos ant to miestų. Prie tokių nusizėrimų priveda padėtis, kuomet prisieina kaimynas geruokiu viloti iš mūsų sostinės.

Su kitu punktu rodo yra dar blogiau. Sulyg Versailės sutarties Klaipėdos krastas buvo atskirtas, kaip Lietuvos krastas nuo Vokietijos. Tokio atskyrimo reikalavo ir Prūsų lietuvių ir neoficialiai ir mūsų Tautos delegaciją Paryžiuje. Jeigu Aliantai yra ta krastą atskyrę delei mūsų prašymų nuo Vokietijos, tai rodo tie patys Aliantai, norėdami pildyti savo Versailės sutartį, privo leisti tam krastui susijungti su visa Lietuva, nes toliau buvo jos prasimė viso to atskyrimo ir rodo patys Aliantai, kad ir neoficialiai yra tad pripažinęs. (Užlaigė seką)

PIRMAS BRIUSELIO TARYBŲ POSEDIS

Tautų Sąjunga išsluatinėjo savo narių informacijai sekant protokolą pirmos Lietuvos-Lenkų konferencijos posėdžio, įvykusio Briuselyje.

Posėdis įvyko balandžio 20, 1921, 5 val. popietį. Pirmąminčiamo belgas M. Hymans, iš Lenkų pusės Genkų vardu eina pirma. Red.) dalyvauja: grafas Sebenski, M. Lukaszewicz, M. Arciszewski ir M. A. Muhlstein. Iš lietuvių: Ernestas Galvanauskas, P. Klimas, Narusevičius ir pulk. Kleščinskis. Iš Tautų Sąjungos Komisijos: pulk. Charidymy, generolas Cart. Naze ir Saura. Tautų Sąjungos Sekretariatą atstovauja Maitoux ir Denis.

Hymans pasveikino delegatus. Jis pasiskundė kas privedė 1. S. Tarybą pasiūlyti savo patarnavimą Lietuvai ir Lenkų valdžioms pradėti šitas derybas. Toliau pabrėžė rolę kurią jis galėsių sukurti. Tai rôle nebus arbitro arba tarpininko, bet tik patarbininko ir patarėjo betyrių ginčijamų klausimų. Be abejonės privatizkuose pasikabėjimuose abiejų šalių atstovų suteiks jam savo siūlymus. Iš kurių bus galima sudaryti pamatą kompromisui. Jis atsisakė abejonės, kad delegatai susirinko turėdami karštą norą susitarti. Jis supranta delegatų jausmus. Jis žino ką reiškia Vilniaus miestas Lenkijai, dabar ir praeityje. Iš ten kilo nemažas skaudus jos garbiausio piliečio. Bet jis žino, kad tad miestą Lietuviai skaito savo istorinė sostapiu. Vienok jis prišūnyges reikalauja susitarimo. Jis būtinai reikalauja, kad abi šalys užvertų draugiškus ryšius. Tada, per daug priekštas nuosprendis būtų pama Vilniaus ateitį mirtinas.

Toliau Hymans palietė lenkų valdžios pastatytas sulygas kaslink Tarybos pasiūlymo laikinai nustatytų dalykų stovį ginčijamose srityse iki klausimas nebūna galutinai išspręsti. Ties sakysio kabejo apie teikimą maisto ir nustatymą skaudaus Želigovskio kareivių. Prie pirmos sulygos dalykai žymiai pasikeitė, nes apsejimo laikas jau praėjo. Beto maisto padėtis Vilniuje pagerejo ir tas klausimas liko neturėti svarbės. Prie antros sulygos ankštai rūsiai Vilniaus valdžios klausimas ir todėl būta geresnė ir sunku jo išskirti iš pirmiausias svarbiųjų klausimų tvarkos.

Hymans prašė, kad abi valdžios vengty kelti vietinius Vilniaus srityje nuotikus kurie galėtų trukdyti derybų eigą ir erzinti visuomenę. Kadangi Askenazy, vyriausias lenkų atstovas dar neatvyko tai Hymans pasiūlė atkurti kitą oficialų susirinkimą iki pradžios gegužio, o tuom laikotarpiu jis privatizkuose pasikabėjimuose su delegacijomis aptars jų nuomones.

Lenkų atstovas padėjojo pirmąminčiui kad tas apsiėmė vesti derybas ir prašė jo apreiškinti Belgų Valdžiai nuo Lenkijos aciu už svetingumą suteiktą konferencijai. Jis priitarė Hymanso pasiūlymams.

Lietuvių delegatas taipgi tarė aciu Hymansui. Jis pareiškė, kad Lietuva mato reikaltą susitarti ginčijamuose klausimuose su Lenkija ir ji pilnai jautė savo atsakomybę šitame dalyke. Ji skaito tarptautinės svarbos ir pareigos dalykų pasiekti susitarimą. Jis nežino, kad pirmieji klausimai ant kurių pasirendant tapo išsluatinėta pakvietimai konferencijai, sudaro tikrąjį derybų pamatą yč jie ankštai susiję su pamatiniais klausimais. Jis nepaiso kad tie pirmieji klausimai būtų risami atskirai arba, kad nebūtų visai kalbėtasi apie pamatinį klausimą. Bet visgi laike derybų tie pirmieji klausimai neturi būti paleisti iš akių.

Tapo nutarta, kad Hymans pakvies abu delegatus paeilini, kad aptars su jais jų projektus.

ISPUDŽIAI IS APSILANKYMO RUSIJON

A. M. Martos

(Tęsinys)
Ka aprašo vienas lietuvis iš bolshevikijos

Papildymai žinių apie padėtį placičioj Rusijoje čia pridedu tai šią žymaus veikėjo Lietuvis Rusijoje:

„Maskva, kovo 28 d. 1921 m. „Ponui Martui-Martusevičiui. „Lietuviai Rusiose prie dabartinės jos ekonominės padėties, o ypatingai lietuvių švietimo, stovi ant pražūties kranto: vien traukiami į kariuomenę, kiti veržiami „darbų pareigas“ eiti, treči negali apsiginti nuo revizicijų, nacionalizacijų, iš būtų gynimų, o ypatingai vargsta nuo krato, areštų ir žiauriausios „Čeka“ sauvaišės ir inorjo, per ką niekuo politiniai nekaltieji lietuviai (daugiausia inteligentai) mėnesiais ir metais laikomi kalėjimuose, sudomi per terorus, kaipo kaitos, dūmiami kur i tolimą nuo seimynos kraštą, tam tikruosna Hogeriuosna „priverstinis darbas“.

Kiekvienam aišku, kad iš visų šitų nelaimių ir nuokandų pasiliausavimas yra vienintelis — tai Lietuvos grynai ir gryžti kuogrečiausia trokšte trokšta visi lietuviai, kame-tik Rusuose jie nebūtų išskiriant lietuvius „didžiamiečius“ (bolshevikus). Šis troškimas yra lygus norui gyventi ant saulės, nes jo priežastis — legalinis gyvenimo sunkumas ir baimė — baimė išmirti iš bado, šalčio, ligų ir sielvartos. Čia trūksta žodžių, kad nupiešti ir apskirti ant kiek sunkios ir neapkenčiamos yra gyvenimo sulygos: padidėję duoningame krašte — Šiaurės Kaukaze duonos nebėra: duonos svėras 300 r., miltų pūdė 30,000—40,000 rublių ir jų nėra kame gauti, nes užgnatą pardavinėti, mesos visai nėra, o slapta parduodamos svėras 2,000 r., aliejaus svėras 2,500—3,000 r., 10 kiaušinių 3,000 r., pieno stiklas 500 r., sviesto svėras 8—9 tūkstančiai, muilo blogiausio svėras 3—6,000, dargi bulvės ir kitos daržovės kaina neapčiuopiama ir jų nėra, nes liko de ankstyvos žiemos laukuose ne nukastos; žibalo svėras 2,000 r., malkų kėdas 3,500 r., bet jų nėra ir už 10,000 r. Visi vyrai yra padalyti i dvi kategorijas — 1-a kategorija — sovietų įstaigos valdininkai ir tarnautojai ir profesionalių sąjungų nariai; jiems duodama 1 svaras duonos, bet jau nuo spalio mėnesio vieton duonos išduodama jiems 1 ir pusė r. bulvių ir tai ne kasdieną; 2-ra kategorija taip vadinamieji „dykadonijai“, čia priskaitomos visos moterys ir visi tie, kurie netarnauja įstaigose ir nėra profes. sąjungų nariai; šios kategorijos vyrai traukiami darbų pareigon; jiems padėta tik pusė sv. duonos, bet kadangi duonos jau nuo Spalio mėn. pristigę, tai šie vyrai negauna nė kiek nei duonos nei bulvių. Gl elgiamai su jais ir jų bėteise padėtis primena Kinų „kuli“ (pusvėgės). Bet ir profesionalių sąjungų narys arba sovietų įstaigos darbininkas, gaudamas dangiama 4,000 r. algos negali nusipiekti ir muilo svaro, o jau išmirti su seimyna iš algos ir maitinimo.

Taip dalykai stovi duoninguose seniau lietuvių pietuose — Kaukaze, o apie Centrą ir kalbos nėra. Minėtų dalykų kainos 10 kartą didesnės. Maskvoje, Petrograde ir kitų centrų darbininkai kalina sovietų galūnius, reikalaudami duonos — maisto ir laisvės prekiavimo, ir tiems prisieina kalv-gale peržengti socialistinio savo įsakymus.

leidžiant vėl laisvai pirkliauti miestų turgavietėse 2—3 kartus į savaitę kaip va Maskvoje, risant nors silpnais prekybos ryšiais miestų darbininkus su kaimiečiais ūkininkais. Tai komunistų daroma sulyg paskutinio 10-tojo komunistų susivaižiavimo Maskvoje rezoliucijos. Bet nei šis didžiųjų nusileidimas, nei jų stengimasi duonos pluta, sumalant Maskvoje paskutinę sėklos atsargą (pavasario sėklai čia buvo palikta 75 vagonų jayų, bet neseniai jie visi sumalti) — nuraminti visuomenę neįstengia pakakinti išbaudėjusius, sotesnio valgio kiek išilgusius darbininkus.

„Didžiausia stoka riebalų skersai ir išilgai visos Rusijos skaudžiai atsiliepia čia i visus, o ypatingai Petrograde ir Maskvoje ir apimam — centralinėje Rusijoje. Tautų, lašinių nėra čia nei pasizūreiti, o jei užsiliko jų kiek „duoninguose“ pietuose (Rostovo apskrityje ir Šiaurės Kaukaze), tai menki tik likučiai; saulėgrąžų aliejaus, kurio pirmiau Šiaurės Kaukaze buvo begaliniai daug, dabar irgi nėra, nes vieną — mažą saulėgrąžų pavasaryje tepasėta, o antra — de ankstyvos žiemos jos paliko laukuose nenuimtos ir išbėrėjo; išsemti iš pietų srities sandėlių ir atgrusti Maskvon duonai bei kraupoms, paskutinę pavasario sėklai menką jayų atsargą didžiūmėčiai nedrysta, nes taomet visas šis duonos pakraštis liktūsi be saulės grūdų ir laukai liktū neapsėti visai, kadangi iš kaimų prodorganai išvežė visa ką tik galėjo, pradžiam pavasariui anstant gražinti kiekvienam ūkininkui — kazokui tiek sėklos, nes Uralo neperdaug be to ir transportas, ypatingai garvežiai, amžiniai sukuri, ir menso — du atgali traukiniai eidavo kasdieną (Minską — Nižnij, Maskva — Veroneč — Rostov), dabar eina vos tik viena — du kartu i savaitę. Centralinė Rusijoje toki padėtis ypatingai sunkiai jaučiama. Taip, Penzoje Sovietų tarnautojai sulyg savo maisto kortelių už visą laiką iš Sausio pirmos dienos iki šiol gavo tik po 2 svaru druskos, 4 degtuku dežutes ir 5 avižinių miltų svarus.“ (Dar bus).

Garsinkitės Vienybėje

PINIGAI LIETUVON TELEGRAMU.

„VIENYBĖ“ JAU SIUNČIA

PINIGUS LIETUVON TELEGRAMU PASIŪSKIT SAVIŠKIAMS DOVANA.

VIENYBĖ PUBL. CO.

193—197 GRAND ST.

BROOKLYN, N. Y.

Ar jūs kankinat Pleišenos? NAUDOKITE Ruffles
Ar jums gajvos Oros Nėštis? NAUDOKITE Ruffles
Ar jūs kankinat Stenka? NAUDOKITE Ruffles
Ar jūs kankinat Apsaugos juos? NAUDOKITE Ruffles
Užlaikymai savo plaukus, druzgas ir tankius NAUDOKITE Ruffles
Užlaikymai gėdos odos vėmami ir svariai NAUDOKITE Ruffles

Ruffles patalpa rasti visose aptiekose po 65c. butelį, arba tiesiog išsiųsti per paštą už 75c. butelį.
F. AD. RICHTER & CO.
3rd Ave. & 35th St. Brooklyn, N. Y.

ATSIMINIMUI
Nusitark savo dabų pareiksis pas patyrusį fotografistą.
Ar padirba paveikslas, visokius spalvotus ir juos gamtinoja. Frankia grupė ir vestijos, o ypatingai pabrėžiamas duota puikio dovana. Kalba prieinama, pagal pasirinkimą darbo. Bet katalpa, čia i ramus. Kreiptis čia autrači.
A. KLIMAS
323 Bedford Avenue,
Tarpe So. 2-ros ir 3-tios gatvių.
Brooklyn, N. Y.

APSAUGOK SAVE IR SAVO PINIGUS

—0—

„VIENYBĖS“ bendrovė siunčia pinigais Lietuvos ir i visas dalis svieto — saugiai, greitai ir žemiausiu kursu.

„VIENYBĖS“ bendrovė parduoda laivakortes ant visų linijų i Lietuvą ir iš Lietuvos. Išrūpina važiuojantiems pasportus ir patinka keleivius ant visų New Yorko stočių, nes turėdama nuosavą automobilį, pristato bagažus ant laivo, ir keleiviams parūpina nakvytes.

Jeigu nori saviškiams pasiūsti pinigų ir kad jie pinigais teisingai gautų, siųsk per „Vienybę.“ Jeigu važnuoji Lietuvon ir nori turėti saugią kelią, pirk laivakortę „Vienybėje.“

Pirmą negu darysi žingsnius šiuose reikalingose, pirmausia mūs užklausk, adresuodamas:

LITHUANIAN VIENYBĖ PUBL. CO.

193—197 Grand Street

Brooklyn, N. Y.

ARCI NEMALONI PAGIRYJE PRIE JURIO?

Pranešame visiems Lietuviams, kad jau nuo 29 d. Gegužio, atidarėme vakarėdams vietą „BAY VIEW HOUSE.“ Vieti puiki, ant jūry kranto ir girios apib. Kambariai geri ir gamtinio vaizdo. Norintieji užsisakyti kambarius, galite dabar užsisakant i kaln, gausite gerą ir patenkint kambari. Užimkite i

„BAY VIEW HOUSE“

So. Jamesport, L. L. N. Y. Tel. Jamesport 237-F-4-2
Savininkas John Trigas

Telef. Watkins 2142

BALTIC STATES BANK

KAPITALAS \$250,000.00

Vienintelis Lietuvių Valstybės Bankas New York

SIUNČIAME PINIGUS LIETUVON perlaidomis ir kablegramais pigiausiu kursu, greitai ir teisingai.

PRIMAM PINIGUS DEPOZITAMS ir mokame 4%. Nuosimčiai kas mėnuo priskaitomi prie sumos. Pinigus pasidėjimui galima siūsti paštą. Mūsų Banko laiko pinigų New Yorko Valstyje, N. Y. Valstijos Bankų Departamentas ir didžiosios Lietuvių Organizacijos.

PERSAMDOME SAUGOS DEŽUTES, \$5 metams. PARDUODAME LAIVAKORTES I LIETUVĄ ir iš Lietuvos. Keleiviams parduodame Drattus, Keleivų Čekius ir Kredito Laiskus.

VISOKIAIS BANKINIAIS REIKALAIS Patarnaujame teisingai, greitai ir draugiškai.

KREIPKITES I MUS — NEPASIGAILSITE.

BANKO VALANDOS: Kasdien nuo 9 iki 3 v. p. p. Prieš pietus atnauja kasdien nuo 9 v. ryte iki 5 val. Subotomis iki 7 val. vakaro.

BALTIC STATES BANK

294 Eighth Av., kamp. 25 gatvė. New York.

